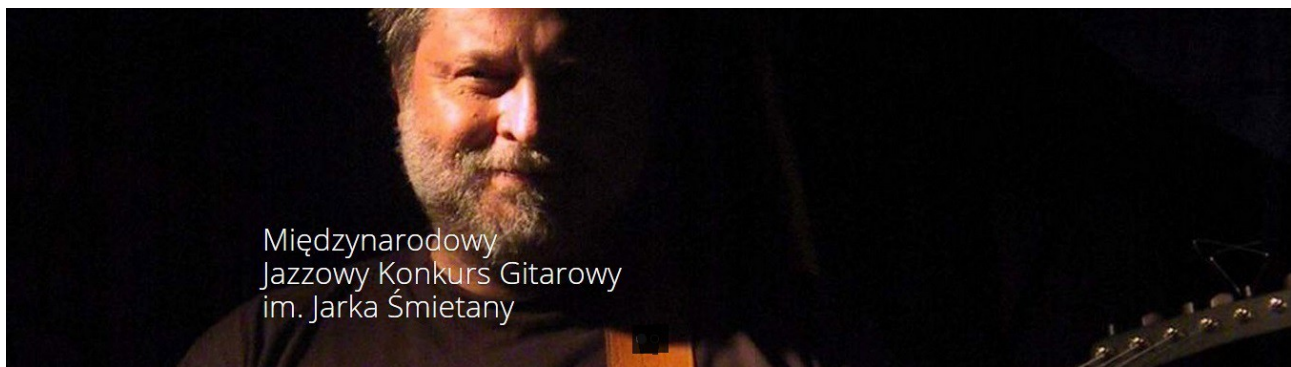

Jarek Śmietana

Był jedną z najważniejszych postaci polskiego jazzu. W dorocznej ankiecie czytelników JAZZ FORUM przez ponad trzy dekady zajmował bezdyskusyjnie miejsce nr 1 – najwybitniejszego gitarzysty jazzowego w Polsce. Charyzmatyczny bandleader, inicjator niezliczonych akcji i projektów, znakomity kompozytor i aranżer. Pozostawił po sobie kilkadziesiąt płyt, w tym ponad 30 autorskich.

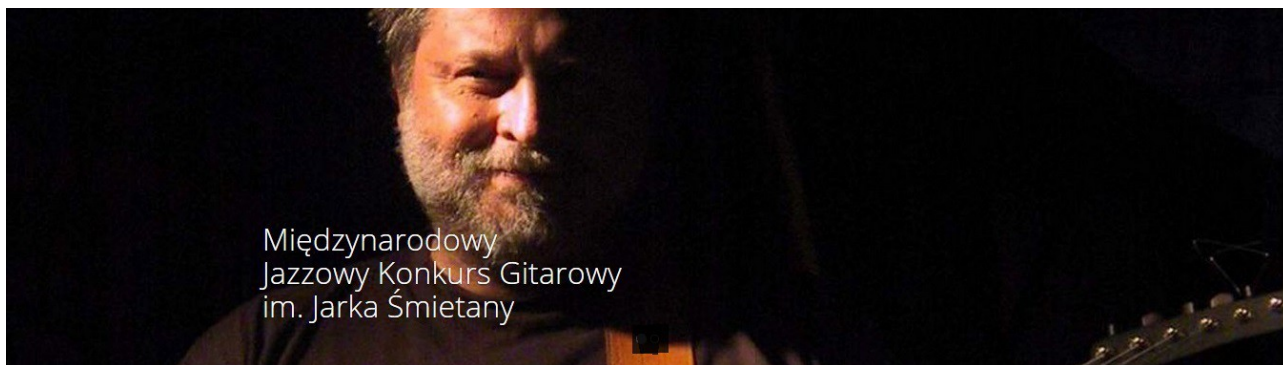
Miał własne, rozpoznawalne brzmienie, które było syntezą jego rozległych zainteresowań i inspiracji. Wychowany na muzyce big beatowej i rhythm and bluesie, stał się królem polskiego jazz-rocka, następnie podążał ścieżką hard bopu i mainstreamu, ogarniając całą tradycję światowego jazzu. Jego wczesne fascynacje to m.in.: The Animals, The Beatles, John Mayall & The Bluesbreakers, Cream, Eric Clapton, Jimi Hendrix, także B.B. King i Santana, a potem koryfeusze jazzu nowoczesnego: Wes Montgomery, Pat Martino, Kenny Burrell, George Benson, John McLaughlin, John Scofield, John Abercrombie, Mike Stern. Uwielbiał zarówno Johna Coltrane'a, Milesa Davisa, jak i Ornette'a Coleman'a, któremu zadedykował jedną ze swych płyt.

Jego muzyka nasycona była bluesem, miała ekspresję rocka i płynność bebopowej frazy. Gitara nie miała przed nim tajemnic, stając się w jego rękach narzędziem, za pomocą którego przekazywał to, co słyszał sercem, to, co grało mu w duszy. Miał talent zajmującej narracji, wycucie harmonii i swingu, śpiewny ton. Z czasem sam zaczął śpiewać, początkowo wspomagając tylko głosem linie melodyczne gitary, by w końcu przedzierać się w charyzmatycznego niczym Jimi Hendrix wokalistę. Był urodzonym showmanem, doskonałym konferansjerem własnych koncertów, z których tworzył niezapomniane przedstawienia. Rozpierała go energia, ale jednocześnie był człowiekiem bardzo ciepłym, komunikatywnym, pogodnie nastawionym do świata. A w zanadrzu zawsze miał kolejne pomysły, które z całą konsekwencją realizował.

Jarek Śmietana urodził się 29 marca 1951 roku w Krakowie, w muzycznej rodzinie. Ukończył Średnią Szkołę Muzyczną w klasie gitary, potem studiował na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej w PWSM w Katowicach. W czasach szkolnych grał w zespołach bigbeatowych. Wypłynął na początku lat 70. odnosząc sukcesy na festiwalach Jazz nad Odrą we Wrocławiu. Najpierw z zespołem bluesowym Hall, następnie z Extra Ballem, który stał się prawdziwą sensacją (1974 i 1975) jako najlepsza w Polsce grupa jazz-rockowa tamtej dekady (w pierwszym składzie ze Śmietaną grali: Adzik Sendek na fortepianie elektrycznym, Jan Cichy na gitarze basowej i Benedykt Radecki na perkusji).

Kochał też duże orkiestry. W 1974 r. wystąpił na Jazz Jamboree z Big Bandem Klausa Lenza (NRD), cztery lata później koncertował w Kalifornii z Big Bandem Katowice. W listopadzie 1978 r. uczestniczył w ostatnich przed śmiercią Zbyszka Seiferta koncertach, z których powstała płyta „Kilimanjaro”. Wiosną 1980 r. wyjechał z Extra Ballem na trzymiesięczne tournée do Stanów Zjednoczonych, zwieńczone wizytą w domu Milesa Davisa w Nowym Jorku.

Rozwiązany w pierwszej połowie lat 80. Extra Ball dał impuls do stworzenia kolejnych formacji Jarka m.in.: Sounds, Namysłowski-Śmietana Quartet, Symphonic Sound Orchestra, Polish Jazz Stars. Jako lider własnych zespołów angażował na koncerty i nagrania płytowe wielkich amerykańskich muzyków. Byli wśród nich m.in.: Art Farmer, Freddie Hubbard, Eddie Henderson, Joe Zawinul, Gary Bartz, Carter Jefferson, Vince Mednoza, John Abercrombie, Hamiet Bluiett, Idris Muhammad, Ronnie Burrage, Harvie Swartz, Bennie Maupin, Mike Stern, Cameron Brown, czy Steve Logan. Podziwiany był nie tylko w Polsce (goszcząc chyba na wszystkich krajowych festiwalach i imprezach jazzowych), ale również na wielu znaczących festiwalach i imprezach zagranicą (m.in. North Sea, Jazz Yatra, Jazz Umbria, Reno Jazz Festival).

W 1998 r. nagrodzony został „Fryderykiem” za album „Songs And Other Ballads”. W 2002 r. rozpoczął współpracę z brytyjskim wirtuozem skrzypiec Nigelem Kennedym. Nigel gościł na jego orkiestrowej „Autumn Suite”, Jarek uczestniczył zaś w światowych wояażach Kennedy’ego. Razem zaś spełniali się w repertuarze poświęconym twórczości Hendriksa. Ulubionym partnerem muzycznym Jarka był także mistrz organów Hammonda Wojtek Karolak, z którym przyjaźnił się i współpracował od kilku dekad. Ceniony i podziwiany na całym świecie gitarzysta zmarł 2 września 2013 r. po wielomiesięcznej walce z ciężką chorobą. Pośmiertnie odznaczony został Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. 13 września 2013 r. prochy artysty spoczęły w Alei Zasłużonych na krakowskim Cmentarzu Rakowickim.

Kontakt:
Fundacja My Polish Heart
ul. Warszawska 18, 31-155 Kraków
Tel: +48 12 633 28 39